

I dina ögon

Klockan var närmare halvfyra när vi klev in i rummet på fjärde våningen. Det var stort, ljust och tyst. Jag ställde väskan vid garderoben och gick fram och öppnade dörren till terrassen. Utsikten var fantastisk. Doften av hav och ljudet av staden var precis vad jag behövde..

Chandra som kommit ut tog tag i min arm och sa:

- Kom så tar vi duschen nu på en gång, så kan vi njuta av utsikten sen. Jag beställer upp något lätt att äta.
- Du har rätt, nu tar vi tag i det här...
- Ja, det är du och jag nu. Vi tar oss genom det här tillsammans.

Vi stod en lång stund i duschen. En halv flaska duschgel senare kände jag mig ren igen. De fysiska spåren efter olyckan på ben, händer och armar var bortskrubbede.

Kvar fanns minnena. De nästan overkliga bilderna av kraschen, den livlösa sargade kroppen och de tomma ögonen. Bilden av henne ligga där i tunneln, alldeles ensam, blev med ens alldeles överväldigande. Fan vad livet är skört, tänkte jag och tog tag i Chandra.

- Håll om mig!

Jag skönk ner längs duschväggen och satte mig på golvet. Hon satte sig grensle över mig och strök håret ur pannan på mig. Hon var så liten och nätt. Ändå var hon en gigant i mina ögon. Aldrig hade jag mött en människa så klar i sina intentioner, så tydlig i sitt sätt att vara. Och så tillitsfull...

Jag tog tag i hennes händer och kysste dem.

- Jag älskar dig, sa jag och drog henne till mig och kysste henne.

Hon lutade sig tillbaka, tittade mig djupt i ögonen och sa:

- Hmm...älska är ett stort ord...och ska användas med omtanke...

Jag sa inget. Jag kände mig fullständigt trygg i situationen. Med henne. Jag såg på henne, det fanns något allvarligt i de mörka ögonen. Hon var så vacker i vanliga fall. Nu när hon satt och vägde sina ord, samtidigt som hon iaktog mig på sitt speciella underfundiga sätt, var hon helt oemotståndligt vacker. Så lutade hon sig

fram och kysste mig. Först på pannan, sen på nästoppen och till sist på munnen. Sen lutade hon sig bakåt igen och började prata:

- Att säga att jag älskar någon är inte lätt för mig. Faktiskt så är det något jag aldrig sagt till en man...någonsin. Ordet älska är förknippat med smärta och mycket rädsla för mig.

Hon stannade upp, och jag såg att det hade krävts mycket mod av henne att säga det. Att det fanns en historia bakom som varken var lätt eller ljus. Hon kände att hon startat en process i mig, och la ett finger över mina läppar.

- Allt har sin tid...

- Ok

- Nu till mina känslor för dig, sa hon och log.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tdox med Poeter.se id #20749 innehar upphovsrätten